

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 10. srpnja 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije donosi prispodobu u dobrom Samarijancu (usp. *Lk* 10, 25-37); svi je znamo. U pozadini je cesta koja se od Jeruzalema spušta prema Jerihonu, na kojoj leži čovjek kojeg su razbojnici pretukli na smrt i opljačkali. Svećenik u prolazu ga vidi, ali ne staje, prolazi dalje; isto tako i levit, odnosno hramski službenik. „Neki Samarijanac – kaže se u Evandjelju – *putujući* dođe do njega, vidje ga, sažali se“ (r. 33). Ne zaboraviti te riječi: „sažali se“; to je ono što Bog osjeća svaki put kad vidi da smo u nekom problemu, da smo u grijehu, u bijedi: „sažali se“. Evandelistu je stalo istaknuti da je *putovao*. Taj Samarijanac, dakle, iako ima svoje planove i pred njim je dalek put do cilja, ne nalazi izgovore i dopušta da mu zaokupi pažnju ono što se događa na putu. Razmislimo o tome: ne uči li nas Gospodin upravo tome? Gledati daleko naprijed, na konačan cilj, a pritom pomno paziti na korake koje nam valja poduzeti, ovdje i sada, da bi se k njemu prispjelo.

Znakovito je da se prve kršćane nazivalo „*učenici Puta*“ (usp. *Dj* 9, 2), to jest hoda. Vjernik je, naime, vrlo sličan Samarijancu: on je na putu, putnik baš kao i on. Zna da nije osoba koja se skrasila na jednome mjestu i ispunila sve svoje težnje i snove, nego je „nemirna duha“, želi učiti svaki dan, slijedeći Gospodina Isusa koji je rekao: „Ja sam Put i Istina i Život“ (*Iv* 14, 6). Kristov učenik ide za njim i tako postaje „učenik Puta“. Ide za Gospodinom, koji ne provodi život u sjedenju, nego je uvijek u pokretu: putom susreće ljude, liječi bolesne, obilazi sela i gradove. Tako je činio Gospodin, uvijek na putu.

„Učenik Puta“ – to jest mi kršćani – vidi stoga da se njegov način razmišljanja i djelovanja postupno mijenja, postajući sve više suobličen Učiteljevom. Hodeći Kristovim stopama, postaje

putnik, te uči – poput Samarijanca – *vidjeti* i *suosjećati*. Vidi i ima suosjećanje prema onom što vidi. Prije svega *vidi*: kroz život prolazi otvorenih očiju za stvarnost koja ga okružuje, nije sebično zatvoren u krug vlastitih misli. Svećenik i levit, naprotiv, vide unesrećenika, ali kao da ga nisu vidjeli, prolaze dalje, okreću glavu na drugu stranu. Evanđelje nas uči da vidimo: svakoga od nas vodi tome da ispravno shvaćamo stvarnost, nadilazeći iz dana u dan predrasude i dogmatizme. Mnogi se kršćani sklanjaju u dogmatizme da se obrane od stvarnosti. Uči nas, nadalje, ići za Isusom, jer ići za Isusom uči nas *suosjećanju*: primjećivati druge, osobito one koji pate, one kojima je to najpotrebnije. I da postupimo poput Samarijanca: ne proći dalje, nego se zaustaviti.

U vezi s ovom evanđeoskom prisposodobom može se dogoditi da okrivljavamo druge ili da okrivljavamo sebe same, da upiremo prstom u druge uspoređujući ih sa svećenikom i levitom: „ovaj ili ova prolaze dalje, ne zaustavljaju se!“, odnosno da okrivljavamo sami sebe nabrajajući situacije u kojima smo propustili iskazati pažnju bližnjemu. Ali želio bih vam predložiti drugu vrstu vježbe. Ne toliko okrivljavati sebe same. Moramo, zasigurno, prepoznati kad smo bili ravnodušni i opravdavali sami sebe, ali nemojmo stati na tome. Moramo to priznati to je pogrešno, ali molimo Gospodina da nam pomogne izaći iz naše sebične ravnodušnosti i da nas izvede na Put. Molimo ga da *vidimo* i *budemo suosjećajni*. To je milost, molimo Gospodina za tu milost: „Gospodine, daj da vidim, da imam samilosti, kao što Ti vidiš mene i sažališ se nada mnom“. To je molitva koju vam danas predlažem: „Gospodine, daj da vidim, da imam samilosti, kao što Ti vidiš mene i sažališ se nada mnom“. Da imamo suosjećanja prema onima koje susrećemo na svom putu, osobito s onima koji pate i koji su u potrebi, da im se približimo i pomognemo koliko možemo.

Mnogo puta kad se nađem s nekim vjernikom ili vjericom koji dođu razgovarati o duhovnim stvarima, pitam ih daju li milostinju. „Da“, odgovore mi. – „A reci mi, dotakneš li rukom osobu kojoj udijeliš novac?“ – „Ne, samo joj bacim“. – „A pogledaš li tu osobu u oči?“ – „Ne, to mi nije palo na pamet“. Ako daješ milostinju ne dotičući stvarnosti, ne gledajući u oči osobu koja je u potrebi, ta je milostinja za tebe, a ne za nju. Razmisli o tome: „Dotičem li bijede, pa i bijede kojima pomažem? Gledam li u oči osobe koje trpe, osobe kojima pomažem“. Ostavljam vam tu misao: vidjeti i suosjećati.

Neka nas Djevica Marija prati na tom putu rasta. Neka nam ona, koja nam „pokazuje Put“, to jest Isusa, pomogne da postajemo sve više „učenici Puta“.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

pridružujem se boli naroda Šri Lanke, koji nastavlja trpjeti posljedice političke i ekonomske krize. Zajedno s biskupima te zemlje ponavljam svoj poziv na mir i molim one koji imaju vlast u svojim

rukama da ne ignoriraju vapaj siromašnih i potrebe ljudi.

Poseban pozdrav upućujem libijskom narodu, posebice mladima i svima onima koji trpe zbog ozbiljnih socijalnih i gospodarskih problema te zemlje. Pozivam sve da ponovno, uz pomoć međunarodne zajednice, kroz konstruktivan dijalog i nacionalno pomirenje, traže uvjerljiva rješenja.

Još jednom izražavam svoju blizinu ukrajinskom narodu, svakodnevno mučenom brutalnim napadima koje trpe obični ljudi. Molim za sve obitelji, posebno za žrtve, ranjene, bolesne; molim za starije i za djecu. Neka Bog pokaže put da se okonča taj suludi rat!

Danas se slavi Nedjelja mora. Spominjemo se svih pomoraca, s poštovanjem i zahvalnošću za njihov dragocjeni rad, kao i kapelana i volontera „Stella Maris“. Pomorce koji su blokirani u ratnim područjima povjeravam Majci Božjoj, kako bi se mogli vratiti svojim kućama.

Pozdravljam skupinu iz Zavoda São Tomás iz Lisabona i vjernike iz Viseua u Portugalu; članove zbora „Siempre así“ iz Španjolske, mlade iz Berlinske nadbiskupije i krizmanike iz Bolgare (Bergamo). Upućujem pozdrav poljskim hodočasnicima i protežem ga na sudionike godišnjeg hodočašća obitelji Radio Marije u svetište Częstochowa. Pozdravljam svećenike iz raznih zemalja koji sudjeluju u tečaju za odgojitelje u sjemeništu u organizaciji Instituta Sacerdos iz Rima.

Svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!